

3 Евангелля св. Лукі

Прышоў Езус ў адну вёску. І жанчына па імені Марта прыняла Яго. У яе была сястра па імені Марыя, якая села каля ног Езуса і слухала Ягоныя словы. Марта ж была занятая многімі паслугамі. Яна, падыйшоўшы, сказала: “Пане, ці Табе ўсё адно, што сястра мая пакінула мяне адну прыслугоўваць? Таму скажы ёй, каб дапамагла мне”. Пан жа сказаў ёй у адказ: “Марта, Марта, ты турбуешся і клапацішся пра многае, а патрэбна толькі адно. Марыя ж выбрала найлепшую частку, якая не адыецца ў яе”. †

Лк 10, 38-42

Евангелле

Святое Пісанне з’яўляецца нашым правадніком. Яно жывое і дзейснае. Жывое, бо заўсёды актуальнае: яно было актуальнае два тысячагоддзі таму, застаецца актуальным і сёння, калі Хрыстос прамаўляе да нас у літургіі. Яно дзейснае, але настолькі, каколькі кожны з нас адкрываецца на яго і захоча прыняць яго адкрытым сэрцам. Літургія слова заклікае нас да гасціннасці. У першым чытанні мы пачулі, як Абрагам прыняў таямнічых вандроўнікаў, не здагадваючыся, што прымае самога Бога. Гэтая гасціннасць стане для яго крыніцай найбольшага бласлаўлення: ён атрымае жадаемага сына. Дзякуючы Марце з Евангелля рыса гасціннасці назаўсёды ўпісалася ў лік дабрадзейнасцей вучняў Хрыста.

Гасціннасць з’яўляецца не толькі евангельскай, але і агульначалавечай цнотай. У свеце старажытных грэкаў зламання “святога права гасціннасці” вяло за сабой сур’ёзныя вынікі, з Божай карай уключна. Гэтае правіла даказваецца і ў натуральным праве: сам Бог, ствараючы свет, даў у ім прытулак чалавечаму роду. І Ён сам – у сваім Сыне Езусе Хрысце – стаў госцем у людскім свеце. Разважлівая гасціннасць павінна стаць дабрадзейнасцю кожнага чалавека, а асабліва хрысціяніна. Адкрываючыся на іншага, мы самі можам атрымаць нечаканыя дары.